

den størst mulige Sikkerhed for, at man holder sig indenfor den Ramme, der her er afstukket ved de 350,000 Kr., der er foreslaaet anvendt til dette Øjemed.

Jeg anbefaler derfor varmt denne Sag til det høje Tings Velvillie og ønsker og haaber, at dette Lovforslag maa blive vedtaget, saaledes at man kan komme i Gang saa snart som muligt med Arbejdet for at ordne Sygehusforholdene paa den Maade, som her er foreslaaet baade for Hærens og Søværnets Vedkommende.

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg vil gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Betæneligheder, der fra forskellige Sider er fremsatte imod Lovforslaget. Navnlig vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), der, som det er sagt fra flere Sider, er bygningskyndig og derfor — det indrømmer jeg — ogsaa har særlige Betingelser for at kunne dømme om de foreliggende Forhold. Men jeg kan rigtignok ikke nægte, at man kan være kyndig og dog sommetider komme til at dømme forkert. Det ærede Medlem har, forekommer det mig, vist et ret mærkeligt Eksempel derpaa i Dag. Han havde sine Betæneligheder med Hensyn til det nye Marinehospital, men erklærede, at han godt kunde have været med til at fremme Sagen paa det Grundlag, der forelaa i Fjor, nemlig dette, at man skulde omdanne den mod Baadsmadsstræde vendende Fløj af Søkvæsthuset til Hospital, idet man derved vilde kunne faa mere Lys og Luft til Hospitalet. Jeg tror, det ærede Medlem trods sin Sagkundskab har dømt forkert her. Det maa vel være paa Grund af, at han ikke har undersøgt Sagen tilstrækkeligt. Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer vil ved at tage den lille Skitse, som ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsettelse i Landstinget, kunne se, at det forholder sig ganske omvendt af, hvad det ærede Medlem har anført. Det Lovforslag, som forelaa i Fjor, gik ud paa at bruge den mod Baadsmadsstræde vendende Fløj af Søkvæsthuset til Hospital, men at det skulde give mere Lys og Luft end det nu foreslaaede, er ganske umuligt. Façaden, hvorfra man skal have Lyset, vender mod Baadsmadsstræde og har overfor sig en Række ret høje Bygninger, saa Lys vil der i hvert Fald ikke blive særlig meget af i de lavere Etager, og Luften paa selve Hospitalet vil ogsaa blive ret indskrænket. Den anden Side vender imod Søkvæsthusets Gaard, og der

er ikke særlig stor Plads. Af samme Plan vil man se, at Forholdene ved den nye Bygning i Virkeligheden er overordentlig gunstige. Den egentlige Façade, til hvilken Side Sygestuerne ligger, vender mod Sydvest, foran er der en Plads, som dels er aaben, dels beplantet, hvilket gør den endnu bedre, og som er ca. 80 m paa hver Led, det vil sige paa Dansk godt og vel 1 Td. Land aabent Rum. Der er ikke noget, der kan genne Lyset, og det er et stort Areal til at skaffe frisk Luft. Desuden er Omgivelserne udenfor dette Areal endnu bedre. Naar der ligger et Stykke Land, dels aabent, dels beplantet foran, og Hospitalet saaledes alle Vegne fra er tilgængeligt for frisk Luft, synes jeg, at Pladsen næsten er ideel for et Hospital liggende inde i en By. Saa hvis det ærede Medlem vil se rigtigt paa Planen, vil han maaske indrømme, at her har hans Betæneligheder et grumme lidet og grumme daarligt Holdpunkt.

Det ærede Medlem (J. Andersen) havde ogsaa Betæneligheder med Hensyn til Summens Størrelse. Jeg indrømmer, at i denne Henseende har det ærede Medlem Betingelser for at dømme, som jeg ikke har, men naar det ærede Medlem fordrer, der skulde foreligge fuldt udarbejdede Planer og Beregninger over, hvad det hele vilde koste, skal jeg bemærke, at det vilde ganske vist have været heldigt, om saadanne havde foreligget, men Rigsdagen har mange Gange bevilget Penge i Tilfælde, hvor Planerne ikke en Gang har været saa godt udarbejdede som disse. Vi har i Aar vedtaget en Lov om Opførelse af en Sindssygeanstalt. Planerne dertil har jeg ikke set, men de kan ikke være fuldstændige, thi det er endnu ikke bestemt, hvor Hospitalet skal ligge. Alene dette Hensyn medfører, at Planerne for en stor Del kun kan være kalkulatoriske. Jeg skulde da ogsaa mene, at naar en sagkyndig Mand som Arkitekt Ingemann foretager et Overslag over et Byggeprojekt, har han gode Betingelser, sikkert lige saa gode som det ærede Medlem, for at komme til et nogenlunde rigtigt Resultat. Jeg tror derfor, at det vil kunne lykkes at ombygge Hospitalet for den Sum, som er stillet til Raadighed, men jeg gør opmærksom paa, at dersom man skal efterkomme alle de Fordringer, der fra Lægers og Ingeniørers Side kan blive stillet til Hospitalets Indretning, for at det skal blive fuldt ud tidssvarende, vil den sikkert ikke slaa til. Der maa være en Grænse, og den Grænse synes jeg, at